

në king, u-nis edë në bostandži è i špij në karpúz. Në ude u-pojnë
 të di, pjenë njerjatrinë, kë »ku vete ti?« »Ne mbreti«. I ðotë ðe
 tjetëri, kë »edë u ne mbreti vete, se ka djälënë semurë kek«. Edë aštü
 vanë të di baškë; si van atjë, špunë githë tšili peškešin e tij. Bostandžiu
 po k e pa djälënë, e kupetoi, kë djali s iš semurë, po duaj è ben.
 Aštü i ðotë bostandžiu, kë »të ndzertš të githë nërezitë jašt nga konák
 i djalit, edë t iketš edë zoterote, è të mē letš mua vëtmē me djalë,
 edë kam umið, kë t e šerój do mos do«. I ðotë mbreti: »Ištë punë,
 kë benet«, edë aštü i ndzori githë nërezit jaštë edë la bostandžinë me
 djalë. Zuri bostandžiu è e pit djälënë, se tš duaj; i ða për të githa
 gërate, kë ištë në duná. Djali i ðoš: »S dua«. Pasandáj i ðotë:
 »Mos do vajzen e mbretit džineret?« Atë herë djali rekoi rendë edë i
 ða, kë »atë dua«. I ðotë bostandžiu, kë »i ðom u mbretit edë benet
 ajó pun, po ti të ngrihetš«. Edë aštü u-bë mir djali; vate bostandžiu,
 i ða mbretit, kë »djali ištë mir, edë ngro-u të e šotš, kë u-ngre è vate
 të šohë kälënë, po ka sevdá ne e bila e mbretit džineret; tani t j a
 martš nuse djalit, se po s i more atë, do verë merák djali, edë do e
 humbetš djälënë«. Aštü ðe mbreti apofasisi, kë t e mir vajzen e mbretit
 džineret, edë eftis dergoi edë e floi mbretinë e džineret për zjafët, edë
 ai erdi. Si erdi, benë zjafëtine në javë, kë hájenë è pijenë edë eglen-
 disjenë me musika è me topa è me të githa, si zjafët mbreti kë iš. Më
 në fund i ðotë mbreti nërezet mbretit džineret, kë »neve u-nóhēmë, edë
 ketëj è tutjë do jemi mik; po po do, të bimë edë në pun, kë do të të
 ðom«. I ðotë mbreti džineret, kë »tšdo kë të mē ðuatš, benet«. I
 ðotë mbreti nërezet, kë »të mē japtš vajzen ne djali, edë të bënemi
 krušk«. I ðotë mbreti džineret, kë »ištë punë, kë benet, edë u kam
 razetëk të mad«. Edë aštü e ujdisnë kruškine të di mbretërit edë
 ndruan unazet. Iku mbreti džineret è vate në štëpi të tij, è e priti e
 šokja edë e pjeti è i ðot, kë »tšiš škove në zjafët të mbretit nërezet?«
 I ðot ai, kë »më prinë šumë mir edë mē benë nder të mad, edë u-bēmë
 edë krušk, è do japem vajzen ne djali«. Me të diguare mbretë e
 džineret atë laf, edë briti è i ðotë të šokit, kë »u do jap vajzen në
 nërez! ajó ištë punë, kë s benet, edë në e bere vertët atë punë, bere
 šumë likšt«. Edë ngrihetë ajó, e mori vajzen è iku è vate në anë të
 dunasë, kë iš tjetre mbret i džineret, edë vate me vajzen e saj atjë edë
 e rovunasi vajzen atjë ne mbret i džineret, edë pas tsa kohë vdiq ajó.
 Mbeti vajza vëtmë. Djal i mbretit nërezet me të marë veš, kë iku